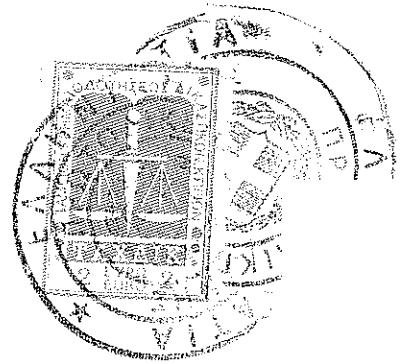

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΡΕΘΥΜΝΟΥ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ
Αρ. κατ. δικ. 262/2022

Αριθμός απόφασης: 60/2024

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΡΕΘΥΜΝΟΥ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Δόκιμη Ειρηνοδίκη που ορίστηκε νόμιμα και την Γραμματέα

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 24^η Οκτωβρίου 2023 για να δικάσει κατά την τακτική διαδικασία την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης Μουσικών Πνευματικών Δικαιωμάτων «Η ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ – ΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ», που εδρεύει στην Αθήνα επί της οδού Κοραή αρ. 3, με Α.Φ.Μ. 999538617 Δ' Δ.Ο.Υ. Αθηνών και εκπροσωπείται νόμιμα, ο οποίος εκπροσωπήθηκε δυνάμει της από 09.12.2023 εξουσιοδότησης του Διευθυντή Δημόσιας Εκτέλεσης αυτού, (δυνάμει του από 14.10.2022 πρακτικού Δ.Σ.), με θεωρημένο το γνήσιο της υπογραφής του, από την πληρεξούσια δικηγόρο του, δικηγόρο Ηρακλείου (ΑΜ/ΔΣΗ 1), που προκατέθεσε εμπρόθεσμα προτάσεις, κατ' άρθρο 237 παρ.1 ΚΠολΔ, όπως αυτό αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 άρθρο δεύτερο παρ. 2 ν. 4335/2015 και δεν παραστάθηκε κατά τη δικάσιμο.

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ: με ΑΦΜ ( ) ιδιοκτήτη της ατομικής επιχείρησης –καφέ-μπαρ, με το διακριτικό τίτλο και έδρα την ο οποίος εκπροσωπήθηκε δυνάμει της από 27.12.2023 εξουσιοδότησης, με θεωρημένο το γνήσιο της υπογραφής του, από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του δικηγόρο Ρεθύμνου (ΑΜ/ΔΣΡ), που προκατέθεσε εμπρόθεσμα προτάσεις, κατ' άρθρο 237 παρ.1 ΚΠολΔ, όπως αυτό αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 άρθρο δεύτερο παρ. 2 ν. 4335/2015 και δεν παραστάθηκε κατά τη δικάσιμο.

Ο ενάγων οργανισμός ζητά να γίνει δεκτή η από 27-07-2022 αγωγή του, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου με αρ. έκθεσης κατάθεσης

δικογράφου 262/27-7-2022 και που, μετά το πέρας των προθεσμιών που προβλέπονται στο άρθρο 237 του ΚΠολΔ, προσδιορίσθηκε προς συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και ενεγράφη στο πινάκιο, ότε η υπόθεση εκφωνήθηκε με τη σειρά της από αυτό και οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως ανωτέρω σημειώνεται.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι. Κατά τη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 του Ν. 2121/1993, οι πνευματικοί δημιουργοί, με τη δημιουργία του έργου, αποκτούν πάνω σε αυτό πνευματική ιδιοκτησία, η οποία περιλαμβάνει, ως αποκλειστικά και απόλυτα δικαιώματα, το δικαίωμα της οικονομικής εκμετάλλευσης του έργου (περιουσιακό δικαίωμα) και το δικαίωμα της προστασίας του προσωπικού τους δεσμού προς αυτό (ηθικό δικαίωμα), ενώ κατά το άρθρο 2 παρ. 1 του ίδιου νόμου «ως έργο νοείται κάθε πρωτότυπο πνευματικό δημιούργημα λόγου ή τέχνης ή επιστήμης, που εκφράζεται με οποιαδήποτε μορφή, ιδίως τα γραπτά ή προφορικά κείμενα, οι μουσικές συνθέσεις με κείμενα ή χωρίς... τα οπτικοακουστικά έργα...» (ΕφαΘ 350/2012 ΔΙΜΕΕ 2012,363). Από τα δικαιώματα αυτά, το μεν περιουσιακό δικαίωμα παρέχει στον δημιουργό τις αναφερόμενες στο άρθρο 3 του νόμου αυτού εξουσίες, μεταξύ των οποίων είναι να επιτρέπει ή να απαγορεύει τη δημόσια εκτέλεση του έργου, το δε ηθικό δικαίωμα, τις αναφερόμενες στο άρθρο 4 εξουσίες. Ειδικότερα, το άρθρο 3 ορίζει στη μεν παράγραφο 1 τα εξής: «1. Το περιουσιακό δικαίωμα δίνει στους δημιουργούς ιδίως την εξουσία (δικαίωμα) να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν: α) ..., β) ..., γ) ..., δ) ..., ε) ..., στ) ..., ζ) Τη μετάδοση ή αναμετάδοση των έργων τους στο κοινό με τη ραδιοφωνία και την τηλεόραση, με ηλεκτρομαγνητικά κύματα ή με καλώδια ή με άλλους υλικούς αγωγούς ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, παραλλήλως προς την επιφάνεια της γης ή μέσω δορυφόρων, η) Την παρουσίαση στο κοινό των έργων τους, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, καθώς και να καθιστούν προσιτά τα έργα τους στο κοινό κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στα έργα αυτά, όπου και όταν επιλέγει ο ίδιος. Τα δικαιώματα αυτά δεν αναλώνονται με οποιαδήποτε πράξη παρουσίασης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης, θ) ...», στη δε παράγραφο 2 τα εξής: «Δημόσια θεωρείται κάθε χρήση ή εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, που κάνει

προσπό το έργο σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό κύκλο της οικογένειας και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ανεξαρτήτως από το αν τα πρόσωπα αυτού του ευρύτερου κύκλου βρίσκονται στον ίδιο ή σε διαφορετικούς χώρους».

II. Περαιτέρω, κατά τα οριζόμενα στη διάταξη του άρθρου 7 «Τεκμήρια» του Ν. 4481/2017: «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας τεκμαίρεται ότι έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας των δικαιωμάτων επί όλων των έργων ή των αντικειμένων προστασίας ή όλων των δικαιούχων για τα οποία ή για τους οποίους δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή τα δικαιώματα εύλογης αμοιβής ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή μέσω οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας. Εφόσον οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που λειτουργεί με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, ασκεί δικαιώματα ή αξιώσεις στο πλαίσιο του ν. 2121/1993, τα οποία υπόκεινται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλους ανεξαιρέτως τους δικαιούχους, ημεδαπούς και αλλοδαπούς και όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους. Εάν στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου, υφίστανται περισσότεροι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης για μία συγκεκριμένη κατηγορία δικαιούχων, το τεκμήριο ισχύει, εφόσον τα δικαιώματα ασκούνται από κοινού από όλους τους αρμόδιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις του ν. 2121/1993. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας μπορούν να ενεργούν, δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό τους όνομα, εάν η αρμοδιότητά τους στηρίζεται σε μεταβίβαση της σχετικής εξουσίας, ή σε πληρεξουσιότητα, ή σε οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. Επίσης νομιμοποιούνται να ασκούν όλα τα δικαιώματα που έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς από τον δικαιούχο ή που καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή από οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. 2. Για τη δικαστική επιδίωξη της προστασίας των έργων και των δικαιούχων που εκπροσωπούνται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή από οργανισμό συλλογικής προστασίας, αρκεί η δειγματοληπτική αναφορά των έργων που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη άδεια ή χωρίς την καταβολή εύλογης αμοιβής και δεν απαιτείται η πλήρης απαρίθμηση των έργων αυτών...». Συνεπώς, σύμφωνα με το

άρθρο 7 παρ. 1 του Ν. 4481/2017, τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας όλων των έργων ή όλων των πνευματικών δημιουργιών, για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβασθεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα. Με τη διάταξη αυτή θεσπίζεται μαχητό τεκμήριο που λειτουργεί καταρχήν αποδεικτικά και αποβλέπει στη διευκόλυνση της απόδειξης, εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών προς τούτων δικαιωμάτων, της νομιμοποίησής τους, τόσο για την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων και την είσπραξη των προβλεπόμενων από τον παραπάνω νόμο αμοιβών, όσο και για τη δικαστική προστασία των δικαιούχων των δικαιωμάτων αυτών, ενισχύοντας έτσι σημαντικά την έναντι των χρηστών θέση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, η οποία υπό το προϊσχύον δίκαιο ήταν ιδιαίτερα ασθενής, με εντεύθεν συνέπεια τη μαζική προσβολή των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων (Μ-Θ. Μαρίνος «Πνευματική Ιδιοκτησία», εκδ. Αντ. Ν. Σάκκουλας, β' έκδ., σελ. 739, αριθ. 750 και 751). Εξάλλου, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, είναι δυνατόν να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα, όχι μόνο ελλήνων φορέων, αλλά και αλλοδαπών. Για τον σκοπό αυτόν νομιμοποιούνται, σύμφωνα με τα παραπάνω και ειδικότερα, από τον συνδυασμό των άρθρων 7 του Ν. 4481/2017 και 5 παρ. 2 του Ν. 2054/1992 με τον οποίο νόμο κυρώθηκε η Διεθνής Σύμβαση της Ρώμης «περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης» και αποτελεί, πλέον, αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού μας δικαίου, να προβαίνουν σε διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αντίστοιχοι προς τους ημεδαπούς, αλλοδαποί δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων δηλ. οι αλλοδαποί εκτελεστές, μουσικοί, ερμηνευτές, τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή. Η προαναφερόμενη Διεθνής Σύμβαση: α) εξομοιώνει τους αλλοδαπούς με τους ημεδαπούς δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, παραχωρώντας στους πρώτους την «εθνική μεταχείριση», δηλ. τη μεταχείριση που το ημεδαπό δίκαιο επιφυλάσσει στους ημεδαπούς δικαιούχους των δικαιωμάτων αυτών (άρθρα 2, 4 και 5 παρ. 1 του ν. 2054/1992) και β) παρέχει την

«εθνική μεταχείριση» ακόμα και σε αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή παραγωγούς φωνογραφημάτων, μη προερχόμενους από συμβαλλόμενο με την προαναφερόμενη διεθνή σύμβαση κράτος, εφόσον η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος, έλαβε μεν χώρα στο μη συμβαλλόμενο αυτό κράτος, πλην όμως αυτό, εντός το αργότερο τριάντα ημερών από την αρχική έκδοση και δημοσίευσή του, παρουσιάσθηκε στο κοινό και δημοσιεύθηκε και στην Ελλάδα, ως συμβαλλόμενη, όπως προαναφέρθηκε, με την παραπάνω διεθνή σύμβαση χώρα (άρθρο 5 παρ. 2 του ν. 2054/1992), γεγονός που έχει ως συνέπεια όλα σχεδόν τα αλλοδαπής προέλευσης μουσικά έργα να καλύπτονται από την προστασία που παρέχει η Διεθνής Σύμβαση της Ρώμης και συνακόλουθα και το ελληνικό δίκαιο, ακόμα και αν τα έργα αυτά προέρχονται από μη συμβαλλόμενο κράτος, αφού λόγω της ραγδαίας εξέλιξης και τελειότητας των σύγχρονων μέσων επικοινωνίας, τα μουσικά έργα και ιδίως εκείνα που προέρχονται από τις μουσικά ανεπτυγμένες χώρες, επιτυγχάνουν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, την ταχεία και οπωσδήποτε την πριν από την πάροδο της τριακονθήμερης προθεσμίας δημοσίευση και παρουσίασή τους, ιδιαίτερα στις χώρες της αναπτυγμένης μουσικά Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης ασφαλώς και της Ελλάδας. Επομένως, από την ως άνω διάταξη του άρθρου 7 παρ. 1 του Ν. 4481/2017 και ιδίως από την περιεχόμενη σε αυτή φράση «όλων των έργων», για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβασθεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα, δεν μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο νόμος απαιτεί, για το ορισμένο της σχετικής αγωγής των ημεδαπών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, την εξαντλητική και δη την ονομαστική αναφορά στο δικόγραφο της όλων των δικαιούχων (ημεδαπών ή αλλοδαπών) συγγενικών δικαιωμάτων που οι οργανισμοί αυτοί εκπροσωπούν και όλων των έργων τους, για τα οποία τους έχουν μεταβιβασθεί οι σχετικές εξουσίες, καθώς και των αντίστοιχων αλλοδαπών οργανισμών, στους οποίους ανήκουν οι αλλοδαποί δικαιούχοι ή των επί μέρους στοιχείων και λεπτομερειών, των σχετιζομένων με τις συμβάσεις αμοιβαιότητας, που οι ενάγοντες ημεδαποί οργανισμοί έχουν συνάψει με τους ομοειδείς αλλοδαπούς αφού κάτι τέτοιο θα αντέβαινε στο πνεύμα της ολότητας των διατάξεων του ν. 2121/1993, δημιουργώντας νέες δυσχέρειες στην δικαστική κυρίως διεκδίκηση της προστασίας των εν λόγω δικαιωμάτων και της είσπραξης

των προβλεπόμενων από το νόμο αυτό αμοιβών, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται και η ενιαία εύλογη αμοιβή και αποδυναμώνοντας έτσι σε σημαντικό βαθμό τον επιδιωκόμενο από την προαναφερόμενη διάταξη στόχο. Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το τεκμήριο λειτουργεί όχι μόνο αποδεικτικά αλλά και νομιμοποιητικά και επομένως, κατά την αληθή έννοια της εν λόγω διάταξης, αρκεί για το ορισμένο και παραδεκτό της σχετικής αγωγής των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης η αναφορά στο δικόγραφο ότι αυτοί εκπροσωπούν το σύνολο της ενδιαφερόμενης κατηγορίας δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων (ημεδαπών ή αλλοδαπών) και του έργου αυτών καθώς και, το πολύ, η δειγματοληπτική αναφορά του συνόλου των προεκτεθέντων στοιχείων, σύμφωνα και με την παρ. 2 του ίδιου άρθρου του αυτού ως άνω Νόμου (βλ. ΑΠ 1369/2011, ΕφΘεσσαλ 843/2010, 929/2010 και 2187/2008 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ οι οποίες αναφέρονται στις καταργηθείσες διατάξεις των παρ. 2 και 3 του άρθρου 55 του Ν. 2121/1993, οι οποίες ήταν όμοιες στο περιεχόμενό τους με τις νυν ισχύουσες διατάξεις των παρ. 1 και 2, αντίστοιχα, του άρθρου 7 του Ν. 4481/2017).

III. Συναφώς, κατά το άρθρο 65 παρ. 1 του Ν. 2121/1993, σε κάθε περίπτωση προσβολής της πνευματικής ιδιοκτησίας ή του συγγενικού δικαιώματος, ο δημιουργός ή ο δικαιούχος του συγγενικού δικαιώματος μπορεί να αξιώσει την αναγνώριση του δικαιώματός του, την άρση της προσβολής και την παράλειψή της στο μέλλον. Κατά την παρ. 2 του ίδιου άρθρου, όποιος υπαίτιως προσέβαλε την πνευματική ιδιοκτησία ή τα συγγενικά δικαιώματα άλλου, υποχρεούται σε αποζημίωση και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης. Η αποζημίωση δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το διπλάσιο της αμοιβής, που συνήθως ή κατά το νόμο καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης που έκανε χωρίς την άδεια ο υπόχρεος. Σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις, σε περίπτωση προσβολής, παρέχεται στον δημιουργό ή στον δικαιούχο συγγενικού δικαιώματος αξίωση για αναγνώριση του δικαιώματος, ενώ σε περίπτωση παράνομης υπαίτιας προσβολής δικαιούται να ζητήσει αποζημίωση και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη. Προσβολή του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας πάνω στο έργο είναι κάθε πράξη, που επεμβαίνει στις εξουσίες (ηθικές και περιουσιακές) του δημιουργού, εφόσον η πράξη αυτή γίνεται χωρίς την άδεια του δημιουργού ή χωρίς να συντρέχει άλλος λόγος που να αίρει τον παράνομο χαρακτήρα της προσβολής,

όπως συναίνεσης του δημιουργού, συμβατικός περιορισμός κ.λπ. (ΕφαΘ 6234/2007 ΕΛΛΔνη 2008, 589). Επομένως, σύμφωνα με τις ως άνω διατάξεις του άρθρου 65 παρ. 2 του Ν. 2121/1993 σε συνδυασμό με αυτές των άρθρων 57, 58, 297, 298 και 914 ΑΚ, κάθε πράξη που έχει ως αντικείμενο και περιεχόμενο όμοιο με το αντικείμενο και περιεχόμενο της πνευματικής ιδιοκτησίας, εφόσον αυτή δεν συντελείται από τον δικαιούχο ή με τη συναίνεσή του, συνιστά αντικειμενικά παράνομη πράξη, οπότε, συντρεχόντων και των λοιπών ουσιαστικών όρων του άρθρου 914 ΑΚ, όπως η υπαιτιότητα, η ύπαρξη ζημίας και ο αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ παρανόμου πράξης και ζημίας, γεννιέται αξίωση προς αποζημίωση (ΑΠ 649/2013 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1030/2010 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 872/2009 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 919/2007 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Με την υπό κρίση αγωγή, ο ενάγων εκθέτει ότι είναι νόμιμα συνεστημένος αντιπροσωπευτικός οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, με αποκλειστικό σκοπό τη συλλογική διαχείριση και προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων των αναφερόμενων στο δικόγραφο μελών του, τα οποία είναι δημιουργοί, και δη συνθέτες, στιχουργοί, εκδότες/υποεκδότες μουσικών έργων και κληρονόμοι των ανωτέρω δημιουργών. Ότι τα μέλη, του έχουν αναθέσει τη διαχείριση και προστασία της εκμετάλλευσης των πνευματικών τους έργων και ότι στο πλαίσιο της εν λόγω δραστηριότητάς του, οι ως άνω του έχουν μεταβιβάσει καταπιστευτικά με έγγραφες συμβάσεις τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας τους σε όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους ή στα έργα που αυτοί έχουν κληρονομήσει, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα της δημόσιας εκτέλεσης των έργων με οποιαδήποτε μορφή και σε οποιονδήποτε χώρο. Ότι, επιπλέον, ο ενάγων έχει καταστεί μέλος της Παγκόσμιας Συνομοσπονδίας Οργανισμών Συλλογικής Διαχείρισης (CISAC) και εκπροσωπεί, πέραν των ημεδαπών και αλλοδαπούς δικαιούχους, δυνάμει συμβάσεων αμοιβαίας εκπροσώπησης, τις οποίες έχει συνάψει με τους αναφερόμενους στην αγωγή ομόλογους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής, οι οποίοι του έχουν παράσχει σχετική πληρεξουσιότητα προς τον σκοπό διαχείρισης και προστασίας στην ελληνική επικράτεια των αναφερόμενων στις συμβάσεις αυτές εξουσιών των πνευματικών δικαιωμάτων επί του συνόλου των οπτικοακουστικών έργων των μελών τους, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα παρουσίασης των έργων αυτών στο κοινό. Ότι ο ενάγων, για τη

χρήση των πνευματικών δικαιωμάτων των έργων των εκπροσωπούμενων από αυτόν δικαιούχων, παραχωρεί μη αποκλειστικές άδειες εκμετάλλευσης στους ενδιαφερομένους έναντι οικονομικού ανταλλάγματος, το οποίο είναι καθορισμένο και καταγεγραμμένο στο περιγραφόμενο στην αγωγή αμοιβολόγιο, το οποίο έχει νομίμως γνωστοποιηθεί στο κοινό. Ότι ο εναγόμενος, ο οποίος εκμεταλλεύεται, σε εποχιακή βάση κατά τους θερινούς μήνες, την επιχείρηση –κατάστημα υγειονομικού ενδιαφέροντος –καφέ-μπαρ υπό τον διακριτικό τίτλο που βρίσκεται στην επιφάνειας 150,00 τ.μ. περίπου, αν και προέβαινε, από την 01-05-2018 έως την 31-10-2021 τουλάχιστον, μέσω της χρήσης σύγχρονων τεχνολογικών, μηχανικών και οπτικοακουστικών μέσων, σε δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων των εκπροσωπούμενων από τον ενάγοντα δικαιούχων, στα οποία (μουσικά έργα) γίνεται δειγματοληπτική αναφορά, προς το κοινό και συγκεκριμένα στους πελάτες του, εντούτοις ουδέποτε έλαβε σχετική έγγραφη άδεια προς τούτο και χωρίς να καταβάλλει, περαιτέρω, το αντίστοιχο τίμημα. Ότι η ως άνω συμπεριφορά του εναγομένου, η οποία είχε ως αντικείμενο και περιεχόμενο όμοιο με το αντικείμενο και περιεχόμενο της πνευματικής ιδιοκτησίας, εφόσον αυτή δεν συντελέστηκε από τον δικαιούχο ή με την συναίνεσή του, συνιστά αντικειμενικώς παράνομη πράξη, προέβη δε σε αυτήν εκ προθέσεως, προκαλώντας στον ενάγοντα αντίστοιχη περιουσιακή ζημία αλλά και ηθική βλάβη, τελούσα σε προφανή αιτιώδη συνάφεια προς την ως άνω αδιοπρακτική συμπεριφορά. Ότι εξαιτίας της παράνομης και υπαίτιας προσβολής των προστατευόμενων από τον ενάγοντα δικαιωμάτων, ο εναγόμενος υποχρεούται σε αποζημίωση, η οποία ανέρχεται στο διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως καταβάλλεται για το είδος της εκμεταλλεύσεως και δη βάσει του προαναφερόμενου αμοιβολογίου και η οποία (αμοιβή) ανέρχεται, κατά τους ειδικότερα εκτιθέμενους στην αγωγή μαθηματικούς υπολογισμούς, στο συνολικό ποσό των € 5.832,96 (συμπεριλ. ΦΠΑ 24%) για τα έτη 2018, 2019, 2020 και 2021. Ότι από την ανωτέρω παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά του εναγομένου (εκμετάλλευση και συγκεκριμένα δημόσια εκτέλεση των προστατευόμενων μουσικών έργων χωρίς άδεια) υπέστη προσβολή και μείωση της φήμης, της πίστωσης, της υπολήψεως, του κύρους, των εργασιών και του μέλλοντός του, ενόψει των συμβάσεων που έχει συνάψει με συγκεκριμένους πνευματικούς δημιουργούς και με τους αντίστοιχους

αλλοδαπούς φορείς, βάσει των οποίων έχει καταστεί εκδοχέας των δικαιωμάτων των δημιουργών, για την ικανοποίηση της οποίας αιτείται, ποσό ύψους 3.000,00 ευρώ. Με βάση το ανωτέρω ιστορικό και όσα ακόμη αναφέρει στην αγωγή του, ο ενάγων, ζητεί να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να του καταβάλει ως αποζημίωση το διπλάσιο της οφειλόμενης αμοιβής για τα έτη 2018, 2019, 2020 και 2021, ήτοι το συνολικό ποσό των (5.832,96 X 2) 11.665,92 ευρώ, καθώς και το ποσό των 3.000,00 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, ήτοι συνολικά το ποσό των 14.665,92 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την εξόφληση. Επιπλέον, ζητεί να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή η παρούσα απόφαση διότι η καθυστέρηση στην εκτέλεση θα του προκαλέσει περαιτέρω οικονομική ζημία και να καταδικαστεί ο αντίδικος στη δικαστική του δαπάνη την οποία προσδιορίζει στο ποσό των 500,00 ευρώ. Επικουρικά δε, ζητεί να καταδικαστεί αυτός να του καταβάλει το ποσό των 5.832,96 ευρώ κατά τις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού των άρθρων 904 επ. Α.Κ, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την ολοσχερή εξόφληση.

Με το περιεχόμενο αυτό και αιτήματα, η ένδικη αγωγή, αρμοδίως και παραδεκτώς, εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, που είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο να τη δικάσει (άρ. 7, 9 εδ. α', 10, 14 παρ. 1 περ. α' και 25 παρ. 2 ΚΠολΔ), κατά την παρούσα τακτική διαδικασία. Περαιτέρω, η αγωγή είναι ορισμένη, κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα στην υπό στοιχ. ΙΙ νομική σκέψη της παρούσας, απορριπτομένου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού του εναγομένου. Ειδικότερα, ο ισχυρισμός του εναγομένου ότι η αγωγή είναι απορριπτέα ως αόριστη, ελλείπει μάλιστα ενεργητικής νομιμοποίησης του ενάγοντος, διότι δεν αναγράφονται, ούτε επισυνάπτονται στην αγωγή οι συγκεκριμένες συμβάσεις με τα μέλη του, δυνάμει των οποίων ο ενάγων ασκεί τα ένδικα δικαιώματά του, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, καθόσον αφενός η αγωγή με το προεκτεθέν περιεχόμενο είναι επαρκώς ορισμένη, διότι καταλαμβάνει όλα τα κατ' άρθρο 216 ΚΠολΔ αναγκαία για την πληρότητά του στοιχεία, αφετέρου δε για την δικονομική πληρότητα της αγωγής δεν είναι, όπως προελέχθη, αναγκαία η αναφορά, πέραν των ανωτέρω περιστατικών, για την ενεργητική νομιμοποίηση του ενάγοντος, των συγκεκριμένων συμβάσεων διαχείρισης και προστασίας που συνήψε με τα μέλη του και αρκεί η έγγραφη δήλωσή του (με την αγωγή) ότι έχει

εκχωρηθεί από τα μέλη του η διαχείριση και προστασία του περιουσιακού δικαιώματος της πνευματικής τους ιδιοκτησίας. Τα ίδια δε ισχύουν, κατ' ανάλογη εφαρμογή του αρ. 55 παρ. 2,3 του ν. 2121/1993 και για τους αλλοδαπούς οργανισμούς με τους οποίους ο ημεδαπός (οργανισμός) συνάπτει συμβάσεις αμοιβαιότητας, κατ' άρθρ. 72 παρ.3 ν 2121/1993. (βλ 138/2021 Ειρχαλανδρίου αδημ). Περαιτέρω, η ένδικη αγωγή είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 3, 65 παρ. 2 Ν. 2121/1993, (65 παρ. 3 Ν. 2121/1993 και 904 ΑΚ όσον αφορά στην επικουρική της βάση), 2 παρ. 1, 6, 7, 12, 23 και 24 Ν. 4481/2017, 71, 57, 58, 297, 298, 346, 914, 932 ΑΚ, 176, 907, 908 παρ. 1 εδ. γ' και δ' ΚΠολΔ. Συνεπώς, πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, δεδομένου ότι καταβλήθηκε το προσήκον για το αντικείμενο της τέλος δικαστικού ενσήμου (βλ. το με κωδικό και ημερομηνία 30/12/2022, το οποίο φέρει την ένδειξη «δεσμευμένο» e-Παράβολο - Δικαστικό ένσημο του Υπουργείου Οικονομικών - Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων), ενώ, περαιτέρω, ο ενάγων έλαβε γνώση περί της δυνατότητας επίλυσης της διαφοράς με διαμεσολάβηση δυνάμει του από 18-07-2022 ενημερωτικού εντύπου του αρ. 3 παρ. 2 Ν. 4640/2019.

Από την εκτίμηση όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων, που οι διάδικοι μετ' επικλήσεως προσκομίζουν, χωρίς να έχει παραλειφθεί κανένα για την ουσιαστική διάγνωση της υπόθεσης, από την υπ' αριθμ. πρωτ. ΔΣΗ_ΕΒ_0011240/06/12/2022 έννομη βεβαίωση του μάρτυρα απόδειξης,

ενώπιον της δικηγόρου Ηρακλείου (κατ' άρθρο 74 παρ. 6 του Ν. 4690/2020) που δόθηκε στις 6.12.2022, μετά από νομότυπη και εμπρόθεσμη κλήτευση του εναγομένου, δυνάμει της υπ' αριθμ. υπ' αριθμ. Γ184/5-8-2022 έκθεσης επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας στο Εφετείο Κρήτης

· από τις προσκομιζόμενες και επικαλούμενες φωτογραφίες που δεν αμφισβητείται ότι είναι γνήσιες (άρθρα 444 παρ. 1γ', 448 παρ. 2 και 457 παρ. 4 ΚΠολΔ), από τα εκατέρωθεν συνομολογούμενα κατ' άρθρο 261 ΚΠολΔ, από τους ισχυρισμούς των διαδίκων που αναπτύσσουν στις έγγραφες προτάσεις τους, από τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο και χωρίς απόδειξη (άρθρο 336 παρ. 4 ΚΠολΔ), καθώς και την εν γένει διαδικασία, κατά την κρίση του Δικαστηρίου τούτου,

αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο ενάγων είναι νόμιμα συνεστημένος αντιπροσωπευτικός οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, με αποκλειστικό σκοπό τη συλλογική διαχείριση και προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων των μελών του, τα οποία είναι δημιουργοί, και δη συνθέτες, στιχουργοί, εκδότες/υποεκδότες μουσικών έργων και κληρονόμοι των ανωτέρω δημιουργών. Τα εν λόγω μέλη του, έχουν αναθέσει στον ενάγοντα τη διαχείριση και προστασία της εκμετάλλευσης των πνευματικών τους έργων και του έχουν μεταβιβάσει καταπιστευτικά, με έγγραφες συμβάσεις, τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας τους σε όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους ή στα έργα που αυτοί έχουν κληρονομήσει, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα της δημόσιας εκτέλεσης των έργων με οποιαδήποτε μορφή και σε οποιονδήποτε χώρο. Ο ενάγων έχει καταστεί μέλος της Παγκόσμιας Συνομοσπονδίας Οργανισμών Συλλογικής Διαχείρισης (CISAC) και εκπροσωπεί, πέραν των ημεδαπών και αλλοδαπούς δικαιούχους, δυνάμει συμβάσεων αμοιβαίας εκπροσώπησης, τις οποίες έχει συνάψει με τους αναφερόμενους στην αγωγή ομόλογους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής, οι οποίοι του έχουν παράσχει σχετική πληρεξουσιότητα προς τον σκοπό διαχείρισης και προστασίας στην ελληνική επικράτεια των αναφερόμενων στις συμβάσεις αυτές εξουσιών των πνευματικών δικαιωμάτων επί του συνόλου των οπτικοακουστικών έργων των μελών τους, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα παρουσίασης των έργων αυτών στο κοινό. Ο ενάγων, για τη χρήση των πνευματικών δικαιωμάτων των έργων των εκπροσωπούμενων από αυτόν δικαιούχων, παραχωρεί μη αποκλειστικές άδειες εκμετάλλευσης στους ενδιαφερομένους, έναντι οικονομικού ανταλλάγματος, το οποίο είναι προκαθορισμένο και έχει νομίμως γνωστοποιηθεί στο κοινό. Ο εναγόμενος, εκμεταλλεύεται, σε εποχιακή βάση κατά τους θερινούς μήνες, την επιχείρηση υγειονομικού ενδιαφέροντος – καφέ-μπαρ, υπό τον διακριτικό τίτλο που βρίσκεται στην τουριστική περιοχή επί ακινήτου επιφάνειας 150,00 τ.μ. περίπου. Ο ενάγων, στο πλαίσιο της διαχείρισης και προστασίας των πνευματικών δικαιωμάτων των δικαιούχων που εκπροσωπεί, προέβη μέσω του συνεργάτη του (μάρτυρα απόδειξης) την 12-08-2021 σε δειγματοληπτικό έλεγχο στην επιχείρηση του εναγομένου, ότε και διαπίστωσε τη χρήση και εκμετάλλευση του προστατευόμενου μουσικού ρεπερτορίου του. Εν

συνεχεία, ο ενάγων ενημέρωσε τον εναγόμενο σχετικά με την άδεια που απαιτείται αυτός να λάβει για τη νόμιμη χρήση του εκπροσωπούμενου από αυτόν μουσικού ρεπερτορίου και την καταβολή της σχετικής αμοιβής, μέσω του απεσταλμένου στην επιχείρησή του εξουσιοδοτημένου συνεργάτη του. Ειδικότερα, ο εν λόγω συνεργάτης, μετά από τον δειγματοληπτικό έλεγχο, επισκέφθηκε την επιχείρηση του εναγομένου και τον ενημέρωσε για τις προαναφερόμενες υποχρεώσεις του, παραδίδοντάς του τα υπ' αριθμ. 8687/7-9-2021 και 23293/27-6-2022 ενημερωτικά - απογραφικά δελτία, πλην όμως ο εναγόμενος ουδέν έπραξε, αδιαφόρησε και δεν αιτήθηκε της σχετικής άδειας. Από τον δειγματολογικό έλεγχο που πραγματοποίησε ο προαναφερόμενος υπάλληλος (μάρτυρας απόδειξης) στις 12-8-2021, ημέρα Πέμπτη, μεταξύ των ωρών 18.50 μ.μ. και 19.15 μ.μ., στην επιχείρηση του εναγομένου, διαπιστώθηκε η άνευ άδειας του ενάγοντος δημόσια εκτέλεση από τον εναγόμενο, των ειδικότερα αναφερόμενων στην ένδικη αγωγή τραγουδιών, όπως αυτά εξειδικεύονται ανά τίτλο έργου, δημιουργό και Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης, τα οποία ανήκουν στο προστατευόμενο και εκπροσωπούμενο μουσικό ρεπερτόριο του ενάγοντος. Ειδικότερα διαπιστώθηκε η δημόσια αναπαραγωγή των μουσικών έργων FEEL, MY KING OF LOVE, EVERY BREATH YOU TAKE, DROP DEAD, ANYBODY SEEN ME BABY, των δημιουργών CHAMBERS GUY ANTONY, WILLIAMS ROBERT PETER, FURLER SIA KATE I, TUINFORT GIORGIO, WATTUM VAN MARCUS, BRAIDE CHRISTOPHER KENNETH, SANDE ADELLE EMILY, TANNENBAUM DANIEL, HAYNIE EMILE, SUMNER GORDON MATTHEW, COOKE SOPHIE FRANCES, HUMBERSTONE HOLLY FFION, JAGGER MICK, RICHARDS KEITH, LANG K D , MINK BENJAMIN, οι οποίοι εκπροσωπούνται από αλλοδαπούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και δη από τους PRS, APRA, BUMA, BMI, ASCAP, SOCAN , με τους οποίους ο ενάγων έχει συνάψει συμβάσεις αμοιβαιότητας, σύμφωνα με τις οποίες τους εκπροσωπεί στην Ελλάδα καλύπτοντας το σύνολο του ρεπερτορίου τους (βλ. υπ' αριθ. σχετ. 8 πίνακα συμβεβλημένων με τον ενάγοντα ομολογων ΟΣΔ ανά την υφήλιο). Ενόψει των ανωτέρω, ο ενάγων, στη συνέχεια, κοινοποίησε στον εναγόμενο, μέσω μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (email) την από 25-7-2022 Επιστολή του εμπορικού Διευθυντή του δημόσιας εκτέλεσης και την από 25-7-2022 επιστολή όχλησης της νομικής υπηρεσίας του, στις οποίες ο εναγόμενος επίσης κώφευσε, παρά τα όσα αντίθετα

υποστηρίζει αναληθώς ο τελευταίος, αρνούμενος την με καθοιονδήποτε τρόπο όχλησή του από τον ενάγοντα. Επομένως, ο εναγόμενος, κατά τα έτη 2018, 2019, 2020 και 2021 προέβαινε σε δημόσια εκτέλεση μουσικού ρεπερτορίου άνευ αδειας και καταβολής αμοιβής η οποία υπολογίζεται σε εφάπαξ μηνιαίο ποσό διότι η εφαρμογή του κανόνα, ήτοι η ποσοστιαία αμοιβή, σε επιχειρήσεις όπως αυτή του εναγομένου, είναι πρακτικά αδύνατο να εφαρμοσθεί (άρθρο 32 του Ν. 2121/1993). Πιο συγκεκριμένα, για επιχειρήσεις υγειονομικού ενδιαφέροντος καφέ - μπαρ που προβαίνουν σε δημόσια εκτέλεση μουσικής είτε με ζωντανή μουσική, είτε μεικτά με ζωντανή μουσική και με μηχανικά μέσα, με disc jockey ή χωρίς, το, σύμφωνα με το άρθρο 23 παρ. 2 του Ν. 4481/2017, καταρτισθέν και δημοσιοποιηθέν νομίμως αμοιβολόγιο του ενάγοντος, για καταστήματα επιφάνειας 101-200 τ.μ. (κατηγορία Α05 και Α06 –με μεικτή χρήση μουσικής), ορίζει το ύψος των πνευματικών δικαιωμάτων στο ποσό των 240,00 ευρώ μηνιαίως, πλέον ΦΠΑ 24% για τα έτη 2018 και 2019 (κατηγορία Α05 –με μεικτή χρήση μουσικής) και σε αυτό των 200,00 ευρώ μηνιαίως, πλέον ΦΠΑ 24% για τα έτη 2020 και 2021 (κατηγορία Α06 –με μεικτή χρήση μουσικής). Αποδείχθηκε επίσης ότι, ο εναγόμενος, με την ανωτέρω συμπεριφορά του, επωφελήθηκε ως προς την επιχειρηματική του δραστηριότητα από τις παροχές αυτές προς τους πελάτες του, που συνίστανται στη δημόσια εκτέλεση των προστατευόμενων και εκπροσωπούμενων από τον ενάγοντα μουσικών έργων, αποστερώντας, παράλληλα, σκοπίμως, από τα μέλη του, κατά παράβαση των διατάξεων των Ν. 2121/1993 και 4481/2017, τα ποσά της αμοιβής/πνευματικά δικαιώματά τους. Δεδομένης, συνεπώς, της εκ προθέσεως προβολής, από μέρους του εναγομένου, της πνευματικής ιδιοκτησίας των εκπροσωπούμενων δημιουργών, η οποία προκάλεσε στον ενάγοντα περιουσιακή ζημία, τελούσα σε προφανή αιτιώδη συνάφεια προς την ως άνω αδικοπρακτική συμπεριφορά, αυτός, υποχρεούται σε αποζημίωση του ενάγοντος, η οποία δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το διπλάσιο της προβλεπόμενης αμοιβής, ήτοι αυτής που όφειλε να καταβάλλει ως πνευματικά δικαιώματα εάν ελάμβανε την άδεια για τη χρήση και εκμετάλλευση του μουσικού ρεπερτορίου του ενάγοντος, κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα στην υπό στοιχ. ΙΙΙ νομική σκέψη της παρούσας. Σε κάθε δε περίπτωση, η απαίτηση αυτή αποζημίωσης στο «διπλάσιο» δεν είναι «υπέρογκη» όπως αβάσιμα ισχυρίζεται ο εναγόμενος, αλλά αποτελεί το «ελάχιστο» εκ του

νόμου όριο αποζημίωσης κατά προαναφερόμενα. Κατά συνέπεια, ο εναγόμενος οφείλει να καταβάλει στον ενάγοντα ως αποζημίωση τα κάτωθι ποσά: α) για το έτος 2018 (χρήση από 01-05-2018 έως 31-10-2018), το ποσό των € 242,00 μηνιαίως χ 6 μήνες που λειτούργησε το κατάστημα = € 1452,00 πλέον ΦΠΑ 24% ποσού 348,48 Ευρώ και συνολικά $1.452,00 + 348,48 = 1800,48$ Ευρώ χ 2 = € 3.600,96, β) για το έτος 2019 (χρήση από 01-05-2019 έως 31-10-2019), το ποσό των € 242,00 μηνιαίως χ 6 μήνες που λειτούργησε το κατάστημα = € 1.452,00 πλέον ΦΠΑ 24% ποσού 348,48 ευρώ και συνολικά $1.452,00 + 348,48 = 1800,48$ Ευρώ χ 2 = € 3.600,96, γ) για το έτος 2020 (χρήση από 01-07-2020 έως 31-10-2020) το ποσό των € 200,00 μηνιαίως χ 4 μήνες που λειτούργησε το κατάστημα = € 200,00 χ 4 = € 800,00, πλέον ΦΠΑ 24% ποσού 192,00 Ευρώ και συνολικά $800,00 + 192,00 = 992,00$ χ 2 = 1984,00 Ευρώ, δ) για το έτος 2021 (χρήση από 15-06-2021 έως 31-10-2021) το ποσό των € 200,00 μηνιαίως χ 5 μήνες που λειτούργησε το κατάστημα = € 200,00 χ 5 = € 1.000,00, πλέον ΦΠΑ 24% ποσού 240,00 Ευρώ και συνολικά $1.000,00 + 240,00 = 1.240,00$ χ 2 = 2.480,00 Ευρώ, ήτοι συνολικά ο εναγόμενος οφείλει να καταβάλει, ως αποζημίωση κατ' άρθρ. 65 παρ. 2 Ν. 2121/1993, στον ενάγοντα το ποσό των $(3.600,96 + 3.600,96 + 1.984,00 + 2.480)$ 11.665,92 Ευρώ.

Περαιτέρω, εξαιτίας της αδικοπρακτικής συμπεριφοράς του εναγόμενου, ο ενάγων υπέστη προσβολή και μείωση της φήμης, της πίστωσης, του κύρους και της υπολήψεώς του έναντι των εκπροσωπούμενων από αυτόν και συμβληθέντων μαζί του πνευματικών δημιουργών και αντίστοιχων αλλοδαπών φορέων, για την ικανοποίηση της οποίας πρέπει να επιδικαστεί υπέρ του ενάγοντος, το ποσό των 150,00 ευρώ, το οποίο το Δικαστήριο κρίνει εύλογο, λαμβανομένων υπ' όψιν των συνθηκών υπό τις οποίες τελέσθηκε η ως άνω αδικοπραξία, της φύσεως του έννομου αγαθού που προσβλήθηκε και του ύψους της ζημίας, του βαθμού υπαιτιότητας του εναγομένου, της οικονομικής κατάστασης των διαδίκων και όλες γενικά τις συνθήκες. Περαιτέρω, αναφορικά με την προβληθείσα από τον εναγόμενο ένσταση καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος από μέρους του ενάγοντος, ερειδόμενη στο άρθρο 281 ΑΚ, αυτή, κρίνεται απορριπτέα ως ουσιαστικά αβάσιμη καθότι η επιδίωξη από μέρους του ενάγοντος, των ανωτέρω νομίμων δικαιωμάτων του, δεν συνιστά κατάχρηση δικαιώματος. Όσον αφορά

στον ισχυρισμό του εναγομένου ότι ουδέποτε χρησιμοποίησε οποιασδήποτε μορφής υλικό φορέα ήχου με εγγεγραμμένο ή μη μουσικό ρεπερτόριο καθότι δεν υπάρχει στην επιχείρησή του καμία πηγή μετάδοσης μουσικής, και ότι λειτουργεί αυτή αποκλειστικά ως εστιατόριο χωρίς ανάγκη μουσικής, αυτός κρίνεται απορριπτέος ως ουσιαστικά αβάσιμος διότι η δημόσια εκτέλεση εντός της επιχείρησης του εναγομένου των αναφερόμενων στην αγωγή τραγουδιών, αποδεικνύεται τόσο από την μετ' επικλήσεως προσαγόμενη από τον ενάγοντα εκτύπωση στιγμιότυπων από την εφαρμογή αναγνώρισης τίτλων τραγουδιών «SHAZAM» κατά τον επίδικο του δειγματοληπτικού ελέγχου χρόνο, ήτοι την 12-8-2021 μεταξύ 18.51 μ.μ. και 19.14 μ.μ. (βλ σχετ.24) όσο και από την ένορκη βεβαίωση του μάρτυρα απόδειξης – διενεργήσαντος τον έλεγχο υπαλλήλου του ενάγοντος [βλ. και την με αριθμό 012/12-8-2021 νόμιμη απόδειξη που εξέδωσε ο εναγόμενος στις 12-8-2021 και ώρα 18.54 μ.μ. (υπ' αριθμ. 12 σχετικό), καθώς και από τις φωτογραφίες από τον χώρο της επιχείρησης φέρουσες την ίδια ημερομηνία και ώρα λήψης (υπ' αριθμ. 13 σχετικό)]. Αντιθέτως, οι προσκομιζόμενες από τον εναγόμενο κριτικές για την επιχείρησή του στην ιστοσελίδα της εταιρείας Trip Advisor, από τις οποίες προκύπτει η χρήση της και ως εστιατορίου δεν κρίνονται πειστικές, ούτε εισφέρουν στην διαπίστωση εκτέλεσης ή όχι μουσικών έργων από τον εναγόμενο (βλ. σχετ. 2 εναγομένου). Τούτο, διότι, εν προκειμένω αποδείχθηκε ότι η μουσική είναι απαραίτητη για τη λειτουργία της συγκεκριμένης επιχείρησης του εναγομένου, η οποία απευθύνεται σε ευρύ κύκλο πελατών και ότι αποτελεί σημαντικό παράγοντα για την εύρυθμη λειτουργία της και για την προσέλκυση πελατείας, όπως τούτο προέκυψε από τα μετ' επικλήσεως προσαγόμενα από τον ενάγοντα, υπ' αριθμ. 14, 26^A και 26B σχετικά, στα οποία αποτυπώνονται φωτογραφίες από τον χώρο της εναγόμενης επιχείρησης, ανηρτημένες στην ιστοσελίδα κοινωνικής δικτύωσης «facebook», σύμφωνα με τις οποίες διαφαίνεται αφενός μεν η ύπαρξη εξοπλισμού αναπαραγωγής μουσικής, αφετέρου δε η διοργάνωση εκδηλώσεων με DJ αλλά και εκδηλώσεων με ζωντανή μουσική καθ' όλο το επίδικο διάστημα. Από την δε πρώτη και δεύτερη φωτογραφία του υπ' αριθμ. 26 σχετικού του ενάγοντος, αποδεικνύεται ότι εντός του χώρου της επιχείρησης υπάρχει τηλεοπτικός δέκτης (TV), αλλά και σεντ ηχείων, γεγονός που καταδεικνύει τη χρήση εξοπλισμού αναπαραγωγής ήχου και μουσικής,

απορριπτομένου ως ουσιαστικά αβάσιμου του ισχυρισμού του εναγομένου περί ανυπαρξίας οποιουδήποτε μέσου αναπαραγωγής μουσικής στον χώρο της επιχείρησής του, περίπτωση βάσει των ανωτέρω αυταπόδεικτη, για την οποία άλλωστε παρέλκει και η ανάγκη διενέργειας αυτοψίας, αλλά και πραγματογνωμοσύνης, όπως αβάσιμα και αλυσπελώς αιτείται ο εναγόμενος.

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει η κρινόμενη αγωγή να γίνει εν μέρει δεκτή, κατά την κύρια βάση της, και στην ουσία της και να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των € 11.815,92 (€ 11.665,92 + € 150,00), με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την πλήρη και ολοσχερή εξόφληση. Όσον αφορά, εξάλλου, το αίτημα για την κήρυξη της παρούσας απόφασης προσωρινά εκτελεστής, κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου δεν προκύπτει ότι συντρέχουν εν προκειμένω εξαιρετικοί προς τούτο λόγοι ή ότι η καθυστέρηση στην εκτέλεση μπορεί να προκαλέσει σημαντική ζημία στον ενάγοντα και, ως εκ τούτου, το αίτημα αυτό πρέπει να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμο. Τέλος, ο ενάγων αιτείται να καταδικασθεί ο εναγόμενος στην εν γένει δικαστική του δαπάνη ποσού 500,00 ευρώ, η οποία αντιστοιχεί στην αμοιβή των πληρεξουσίων του δικηγόρων, στη σύνταξη, κατάθεση και επίδοση της αγωγής, στην παράσταση κατά τη συζήτηση αυτής, στην αμοιβή του δικαστικού επιμελητή, στην καταβολή δικαστικού ενσήμου, στη δαπάνη συντάξεως και λήψεως ενόρκων βεβαιώσεων, στην αγορά των απαιτούμενων ενσήμων καθώς και στις δαπάνες για την ανακάλυψη των προσβολών στις οποίες υπεβλήθη. Για τον προσδιορισμό και την εκκαθάριση των εξόδων, πρέπει να περιληφθεί με τις προτάσεις από τον αιτούντα διάδικο, κατάλογος των εξόδων, κατ' άρθρο 190 παρ. 1 και παρ. 2 ΚΠολΔ. Από τα προσκομιζόμενα από τον ενάγοντα έγγραφα, αποδεικνύονται οι δαπάνες για την κατάθεση των εγγραφών Προτάσεών του εν όψει της συζήτησης της αγωγής ποσού 168,00 ευρώ πλέον ΦΠΑ 24% στο οποίο περιλαμβάνεται το κόστος των ενσήμων ύψους 6,00 ευρώ, για το τέλος δικαστικού ενσήμου ποσού 155,35 ευρώ και για την επίδοση της αγωγής και την ταυτόχρονη γνωστοποίηση εξέτασης του μάρτυρα απόδειξης, ποσού 45,00 ευρώ. Εκ των ανωτέρω, πρέπει να επιβληθεί σε βάρος του εναγομένου, μέρος των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, κατόπιν αιτήματός του (άρ. 106, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ) τα οποία βαρύνουν τον εναγόμενο

9^ο φύλλο της με αριθμό 60 /2024 απόφασης του Ειρηνοδικείου Ρεθύμνου
(Τακτική Διαδικασία)

λόγω της ήττας του (άρ. 176 ΚΠολΔ), θα επιβληθούν όμως μειωμένα, επειδή η αγωγή έγινε δεκτή κατά ένα μέρος (άρθρο 178 παρ. 1 ΚΠολΔ) και τα οποία ορίζονται στο ποσό των 200,00 ευρώ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή κατά την κύρια βάση της.

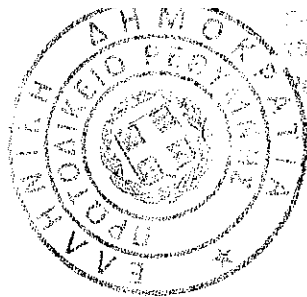
ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των εντεκα χιλιάδων οκτακοσίων δέκα πέντε ευρώ και ενενήντα πέντε λεπτών (11.815,95 €) με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την πλήρη και ολοσχερή εξόφληση,

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος του εναγομένου μέρος της δικαστικής δαπάνης του ενάγοντος το ύψος της οποίας ορίζει στο ποσό των διακοσίων ευρώ (200,00 €).

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στο Ρέθυμνο, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους και με την παρουσία της γραμματέως της έδρας, στις 19.03.2024

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΚΕΡΙΣΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΕΣ ΜΟΥΡΗΣΕΝ
Για τη μέριμνα σήμανσης του παρ. άρθρου
(Φα) κατά το παρ. 1 της διαδικασίας
Ρεθύμνο 5131/2025
ΟΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ